

Іванна Марчук –

кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри філософії та суспільних наук Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова, м. Вінниця, Україна.

Коло наукових інтересів: упровадження новітніх технологій в освітній процес медичних закладів вищої освіти; підвищення економічної компетентності майбутніх магістрів медицини, їх готовність до реалізації маркетингу в професійній діяльності. Автор та співавтор понад 50 наукових праць, у тому числі навчальних посібників.

e-mail: marchukivanna@gmail.com

<https://doi.org/10.32405/2411-1317-2019-2-133-140>

УДК: 378.22:61

ІМІТАЦІЙНІ МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ МЕДИЦИНИ

У статті охарактеризовані імітаційні методи як ефективні інноваційні методи навчання та особливості використання означених методів з метою формування економічної компетентності у майбутніх магістрів медицини. Використання імітаційних методів дасть можливість упорядкувати знання і факти, удосконалити вміння майбутніх магістрів медицини аналізувати проблеми, вести діалог, дослухатись до співбесідників, використовувати у своєму мовленні яскраві образи, метафоричні вислови, наводити переконливі факти, ухвалювати рішення, формувати власну точку зору.

Ключові слова: інноваційне навчання; імітаційні методи; стажування з виконанням посадової ролі; навчальна ситуація; імітаційний тренінг; розігрування ролей; ігрове проектування; дидактична гра, економічна компетентність, магістр медицини.

Постановка проблеми. Конкурентоспроможність випускників закладів вищої освіти у сьогоднішньому світі інформаційно-комунікаційних технологій пов'язана із оволодінням економічними знаннями, ступенем економічної культури, вмінням приймати оптимальні рішення для того, щоб думати, діяти, реагувати на зміни і швидко адаптуватися до них: без глибокої базової освіти людина не зможе реалізувати себе як фахівець та отримувати гідну винагороду за свою працю.

Висока значущість знань, практичних умінь і навичок за медичною спеціальністю вимагає систематичної, наполегливої навчально-пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти. Пізнання сутності економічної діяльності та професійної взаємодії зі споживачами медичних послуг у контексті обраної медичної спеціальності має важливе значення для випускників вищих медичних закладів освіти: одержані знання повинні бути об'єднані логічними взаємозв'язками між собою, мати характер практичної професійної спрямованості, підсилюватися ціннісними орієнтаціями й актуальними мотиваціями щодо виконання різних професійних функцій.

Магістр медицини, який здобуває спеціальні професійно спрямовані знання та вміння, повинен давати відповіді на виклики сучасності: як правильно організувати надання медич-

них послуг у закладі? Як визначитися, які послуги заклад може надавати у першу чергу, а від яких варто відмовитися взагалі? Як правильно скласти прайси: зазначати ціну за конкретний результат, за пакет послуг, за окремі обстеження, консультації, аналізи, відвідування лікаря тощо? Якого фахівця обов'язково потрібно мати у клініці? Як покращити якість обслуговування у медичних закладах, забезпечити гостинність і привітність персоналу? У цих питаннях допоможуть зорієнтуватися ресурси навчальних дисциплін «Основи економічних теорій», «Соціальна медицина, організація та економіка охорони здоров'я», «Економіка охорони здоров'я, маркетинг і менеджмент в стоматології», а також «Соціологія та медична соціологія», «Основи педагогіки. Основи психології», «Філософія», «Етика медичної діяльності» та ін., що включені до навчальних планів медичних спеціальностей. Використання під час теоретичних семінарів, практичних занять, навчальних консультацій інноваційних технологій у формуванні економічної компетентності магістрів медицини створить відкрите, діалогічне, результативне та доступне освітнє середовище, що забезпечить формування у студентів практичних умінь і навичок з метою реалізації економічних компетенцій. Спеціально організована навчальна діяльність із застосуванням імітаційних методів органічно інтегрує економічно значущу інформацію та професійні знання за медичною спеціальністю.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання формування творчої активності студентів, професійних якостей майбутніх фахівців, готовності до різних видів діяльності висвітлені у наукових працях таких українських дослідників: С. Беспалько, В. Борисов, С. Гончаренко, Р. Гуревич, Л. Гусак, І. Зимняя, В. Зілкевічус, А. Коломієць, В. Король, С. Кучеренко, Т. Коваль, В. Кремень, Н. Ничкало, С. Сисоева та інші; проблеми інформатизації освіти та використання інформаційно-комунікаційних технологій: В. Биков, Б. Гершунський А. Верлань, М. Кадемія, М. Жалдак, М. Козяр, Н. Морзе, В. Олійник, П. Стефаненко; упровадження інноваційних технологій та активних методів навчання: О. Аксьонова, В. Беспалько, Тоні та Барі Бюзенан, А. Вербицький, С. Виговська, В. Копил, В. Сухомлинський, К. Ушинський, Хорст Мюллер та інші.

Формулювання цілей статті. Отже, метою нашого дослідження є характеристика змісту імітаційних методів як ефективних сучасних методів навчання та особливості використання означених методів з метою формування економічної компетентності у майбутніх магістрів медицини.

Виклад основного матеріалу. Сучасна освіта – це освіта саморозвитку і самовдосконалення особистості. Майкл Сендел зауважує, що однією з найбільш визначальних ознак нашого часу стало вторгнення ринкових відносин і ринкового мислення у ті сфери суспільного життя, які традиційно регулювалися неринковими нормами [5].

Розширення доступу до вищої освіти надає закладам вищої освіти можливість використовувати все більш різноманітний індивідуальний досвід. Відповідь на різноманітність і зростаючі очікування вимагає від вищої освіти фундаментальних змін у її наданні; це потребує більш студентоцентрованого підходу до навчання і викладання, включаючи гнучкі навчальні траєкторії та визнання компетентностей, набутих поза формальними освітніми програмами. Зклади вищої освіти стають більш різноманітними за своїми місіями, способами надання освіти та співпраці, включаючи зростання інтернаціоналізації, цифрове навчання та нові форми надання освітніх послуг. Роль забезпечення якості стає вирішальною у підтримці систем і закладів вищої освіти у їх реагуванні на ці зміни, водночас гарантуючи, що кваліфікації, набуті студентами, та їх досвід здобуття вищої освіти залишаться на першому плані інституційних місій [2].

«Національна стратегія побудови нової системи охорони здоров'я в Україні на період 2015-2025 роки» декларує головною метою реформування вищої медичної освіти підготовку медичних кадрів нової формації, підвищення їх інтелектуального, науково-освітнього, професійно-орієнтованого рівня, що вимагає впровадження в навчальний процес європейських освітніх і медичних стандартів, більш ефективних інноваційних та інформаційних медичних технологій [1].

До активних методів навчання, які підвищують навчальний інтерес студентів, впливають на вміння студентів спілкуватися, мислити, розуміти явища, на здатність до рефлексії й практичної дії, належать імітаційні методи навчання.

Термін «імітувати» (від лат. *imitatio* ← *imitor* – наслідування, підроблення) у словниках української мови тлумачиться як «точне наслідування кого-небудь; відтворення чого-небудь». Імітація професійної діяльності є актуальною і дієвою педагогічною технологією. Її роль у стимулюванні як аудиторної, так і самостійної роботи студентів перевірена досвідом викладання дисципліни «Основи економічних теорій» для студентів медичних ЗВО.

Імітаційні методи – це активні методи навчання, які базуються на імітації професійної діяльності. Вони акумулюють у собі елементи різних форм і методів навчання (конкретну ситуацію, розігрування ролей, дискусію і ін.), проте на відміну від них, мають більш гнучку структуру, не обмежують вибір об'єктів імітації, передбачають введення спонтанних ситуацій.

Сутністю імітаційних методів навчання є побудова навчальної діяльності через формування і розвиток у студентів ціннісних орієнтацій, взаємин, культури спілкування, культури мислення, методів діяльності (планування, прогноз, аналіз, рефлексія).

Імітаційні методи відображають суть майбутньої професії, формують професійні якості фахівців, є своєрідним полігоном, на якому здобувачі вищої освіти можуть відпрацьовувати професійні навички в умовах, наближених до реальних. Глибокий аналіз помилок, що обговорюються при підсумуванні, знижує ймовірність їх повторення у дійсності, що сприяє адаптації молодого фахівця до повноцінного виконання професійної діяльності. Така особливість і зумовлює активне застосування імітаційних методів навчання, під час яких студент виконує дії, аналогічні тим, які можуть мати місце у його професійній діяльності. Відмінність полягає у тому, що відповіді на питання, до яких наслідків призведуть вжиті заходи, в ігрових ситуаціях дає модель дійсності, а не сама дійсність. Ця особливість і є основною перевагою таких методів навчання, оскільки вона дозволяє: по-перше, не боятися негативних наслідків від неправильних дій, а, навпаки, звертати це на користь, оскільки отримується найцінніше – досвід; по-друге, час протікання реальних процесів значно прискорюється (наприклад, те, що відбувається у житті протягом декількох років, можна стиснути до кількох годин); по-третє, багато разів повторювати ті чи інші дії для закріплення навичок їх виконання.

Якість знань в ігровій формі залежить і від авторитету викладача. Викладач, який не має глибокого і стабільного контакту з групою, не викликає довіри у студентів своїми знаннями, педагогічною майстерністю чи людськими якостями не зможе на високому рівні провести імітаційну гру та не досягне запланованого результату або й навіть навпаки, – матиме незрозуміння з учасниками групи та негативні наслідки. Тому при плануванні ігрових форм навчання необхідно сформувати позитивний настрій у студентів, їх зацікавлене ставлення, відповідальність за свої результати, мотивувати їх діяльність.

Імітаційні методи, які побудовані на принципах раціональної організації праці у професії, дають простір для самовираження, стимулюють самостійність та активність студентів, виробляють потребу у набутті нових знань та навичок, необхідних у практичній професійній діяльності. Залучення в ігрове освоєння професійної діяльності сприяє системному, цілісному усвідомленню професії.

До імітаційних методів навчання відносять: стажування з виконанням посадової ролі, імітаційний тренінг, розігрування ролей, ігрове проектування, дидактичну гру, кейс-метод; імітаційні та ситуаційні завдання; індивідуальний технологічний тренінг. Імітаційні методи не передбачають прийняття єдиного правильного рішення: одночасно можна пропонувати та розглядати кілька альтернативних рішень. Можливість вибору формує у студентів певну гнучкість у вирішенні майбутніх професійних проблем. Студент колективно або у групі шукає оптимальний варіант розв'язання проблеми, вчиться ставити питання, які наштовхують на пошук альтернативних рішень. Як правило, думки студентів щодо бачення запропонова-

ної ситуації не будуть тотожними: будемо спостерігати індивідуальну інтерпретацію, нестандартні висновки, які вимагатимуть від учасників аналітичних здібностей.

Використання імітаційних методів дасть можливість упорядкувати знання і факти, удосконалити вміння майбутніх магістрів медицини аналізувати проблеми, вести діалог, дослухатись до співбесідників, використовувати у своєму мовленні яскраві образи, метафоричні вислови, наводити переконливі факти, ухвалювати рішення, формувати власну точку зору.

Рис. 1. Активні методи навчання й умови їх ефективного реалізації.

Навчальні ситуації як різновид практичних завдань найкраще відповідають ідеям контекстного підходу: вони містять реальні життєві ситуації (випадки, історії), у яких зазвичай описуються якісь події, які відбувались або могли відбутися і призводили до помилок при вирішенні проблеми. Завдання студента полягає у тому, щоб виявити ці помилки і проаналізувати їх. Навчальні ситуації зорієнтовані на те, що знання і вміння даються не як предмет, на який повинна бути спрямована активність студента, а як активний спосіб вирішення конкретних завдань у сфері медицини. Навчальна професійна ситуація повинна бути пов'язана з іншими проблемами: психологічними, соціальними, фінансовими, законодавчими та ін.

Для прикладу, пропонуємо таку навчальну ситуацію: один зі студентів – керівник приватної клініки репродуктивної медицини; інші – претенденти на посаду. Мета для керівника: підібрати працівника на посаду адміністратора клініки. Мета для претендентів: представити кваліфікаційну карту та профіль особистості. Завдання навчальної ситуації: визначити джерела підбору персоналу, обґрунтувати їх; визначити методи, якими варто скористатись для підбору претендентів; скласти анкету для інтерв'ю з претендентами; визначити критерії відбору на цю посаду; скласти профіль особистості «ідеального» адміністратора клініки. Завдання викладача у цій навчальній ситуації полягає у тому, щоб ознайомити студентів з алгоритмом вирішення завдання, на чому ґрунтується їх самостійна робота з вивчення теми, а також підготувати комплект орієнтовних дій.

Такий підхід до навчання більш реалістичний, ніж набір окремих питань чи тестів на досліджувану тему без зв'язку з реальністю. Через навчальні ситуації відтворюються реальні професійні фрагменти майбутньої професійної діяльності. Таким чином, для студента навчальні ситуації у контексті своєї майбутньої професії дуже актуальні.

Стажування з виконанням посадової ролі – це форма і метод активного навчання контекстного типу, «моделлю» виступає сама дійсність, а імітація стосується, переважно, виконання ролі (посади). Головна умова стажування – виконання під контролем викладача певних дій у реальних умовах, що забезпечує якнайповніше наближення навчального процесу у ЗВО до майбутньої професійної діяльності (студенти виконують різні посадові ролі: лікаря, пацієнта, менеджера системи охорони здоров'я, агента страхової компанії тощо). Активні методи дають змогу задіяти не тільки розум людини, а також почуття, емоції, волюві якості, творчість, таким чином у процес навчання включається потенціал цілісної особистості [3].

Імітаційний тренінг спрямований на відпрацювання певних навичок і структурування відповідних знань учасників цілеспрямовано створеної тимчасової групи, де студент має можливість переконатися у правильності власного професійного вибору, психологічно підготуватися до виконання складних обов'язків не тільки лікаря, але й суміжних професій відповідно до Класифікатора професій у сфері охорони здоров'я.

Під час проведення імітаційного тренінгу процес навчання максимально наближений до реальної практичної діяльності, де учасники виступають у певних ролях і діють відповідно до їх статусу, набувають досвіду розробки та виконання колективних завдань, а також створюють певний емоційний та інтелектуально-пізнавальний настрій, що дає можливість істотно активізувати й інтенсифікувати процес навчання майбутніх магістрів медицини. Особистісна взаємодія під час проведення імітаційного тренінгу радше прораховується й обмірковується, ніж “проживається”. Імітаційні (ділові) ігри ставлять учасників в обставини, що потребують оперативних рішень. Ланцюжок рішень формує маршрут участі людини в імітаційній грі [3].

Розігрування ролей (інсценування) – це ігровий спосіб аналізу конкретних ситуацій, в основі якого лежать проблеми взаємин у колективі, проблеми вибору стилю і методів керівництва. Матеріалом для розігрування ролей беремо типові професійні ситуації, у процесі вирішення яких формуються професійні навички й уміння майбутніх лікарів, тобто відбувається відпрацювання певних дій у певних умовах. Наприклад, ситуація інсценування: у лікувально-діагностичному центрі майбутньому водію необхідно пройти обстеження, щоб отримати медичну довідку. Ролі для студентів: пацієнти, які є психологічно «важкими» людьми (т.зв. «паровий каток», «прихований агресор», «скаржник», «мовчун», «надпокладливий» – кожен студент отримує картки з яскравими рисами характеру пацієнта); адміністратор закладу, профільні спеціалісти, представник страхової компанії. Мета: досягти успішних результатів відповідно до отриманої ролі. За допомогою такого розігрування ролей ефективно засвоюється тема методів дослідження міжособистісних відносин у групі та у колективі. Цей метод активного навчання розвиває поведінкові уміння як професійного, так і соціального характеру, передбачає введення певних елементів театралізації, оскільки уявлення ситуації, її аналіз і прийняття рішень розігрується в особах.

Ігрове проектування – це практичне заняття, на якому розробляється конкретний проект з охорони здоров'я в ігровій формі, проте максимально наближено до реальності. Цей метод вирізняється поєднанням індивідуальної та групової діяльності студентів. Створення спільного для групи проекту вимагає, з одного боку, знання кожним технології процесу проектування, а з іншого – уміння спілкуватися і підтримувати міжособистісні відносини з метою вирішення професійних завдань. Ігрове проектування може стати основою реального проектування, якщо його результатом буде вирішення конкретної практичної проблеми, а сам процес буде перенесений в умови закладу охорони здоров'я (наприклад, спеціалізованої клініки, приватної клініки чи аптечного підприємства). При вивченні теми «Трудові ресурси та заробітна плата» студентам пропонуємо підготувати такі проекти для закладу охорони здоров'я:

- проект задоволення потреб у трудових ресурсах;
- проект програми навчання та підвищення кваліфікації персоналу;
- проект програми розвитку персоналу;

- проект стратегічного планування кадрового потенціалу;
- проект мотивації праці персоналу закладу охорони здоров'я тощо.

Дидактична гра представляє собою складне багатопланове явище, вивченням якого займаються сьогодні представники різних наук – економіки, управління, педагогіки, психології та інших. Є численні теоретичні розробки і великий практичний досвід, однак єдиної точки зору на дидактичну гру немає. Дидактична гра формує у студентів уміння у процесі навчання у закладі вищої освіти, що дозволяє поєднувати теоретичні знання з практичною діяльністю.

Вивчаючи тему «Управління економікою. Менеджмент в охороні здоров'я», пропонуємо у вигляді гри порахувати витрати закладу охорони здоров'я, пов'язані з рухом трудових ресурсів (працівників цього закладу): на укладання трудового договору; на підбір кадрів; на рекламну інформацію про вакансії; на доступ до інформаційних банків даних; на контроль за виконанням трудових угод. Розподіл ролей, взаємодія учасників гри, пошук спільного рішення для досягнення спільної мети, пропонування альтернативних рішень робить заняття більш осмисленим, розкриває різні грані ділового спілкування та емоційного співпереживання.

Отже, імітаційні методи є засобом розвитку в особистості якостей, які не можуть бути сформовані просто, лише в результаті спілкування студента і викладача. Наприклад, емоційне співчуття, здатність співпереживати іншим не може формуватися тільки на основі бесіди чи дискусії. Необхідний досвід відповідної поведінки, її осмислення й співпереживання, що можливо лише в умовах різноманітного спілкування. Це стосується й інших сторін особистісного розвитку – соціалізації, професіоналізації, морального становлення, духовного, інтелектуального, креативного розвитку тощо. Імітаційні методи навчання передбачають організацію педагогом розвиваючого комфортного середовища для кожного студента, постійний розвиток групи (її цінностей, відносин) до рівня справжнього колективу. Чим вищий рівень розвитку групи, тим більшими є її можливості для розвитку кожного її учасника.

Застосовані імітаційні методи і різноманітні форми роботи, зокрема імітаційний тренінг, дидактичні ігри, виступи з презентаціями виконаних проектів перед одногрупниками, створення навчальних ситуацій з подальшим обговоренням результатів, постійний індивідуальний самоаналіз і груповий зворотній зв'язок під час виконання різних завдань тощо дозволили розширити здатність майбутніх магістрів медицини здійснювати самоконтроль, самооцінку, корекцію професійно значущих для реалізації маркетингу знань, умінь, навичок, підвищили ресурси самоорганізації і самоменеджменту.

Помітні позитивні зрушення, що підтверджуються суб'єктивними показниками здобувачів вищої освіти: зростання емпатійних здібностей; емпатійного включення щодо партнерів по взаємодії; підвищилася можливість ідентифікації їхніх переживань, проникливість; покращилася здатність самоконтролю, саморозуміння майбутніми магістрами медицини власного емоційного стану; знизилася вияви неконструктивних емоційних бар'єрів у спілкуванні; зросли показники комунікативного контролю і толерантності; знизилася імпульсивність в міжособистісній взаємодії; підвищилася можливість співвідносити власну поведінку з діями оточення.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Таким чином, після завершення вивчення дисципліни масмо підстави стверджувати, що впроваджені у навчальний процес імітаційні методи призвели до позитивних змін щодо готовності майбутніх магістрів медицини до реалізації маркетингу в професійній діяльності: у них підвищилася економічна компетентність, правова обізнаність, здатність ефективно й творчо використовувати одержані знання для планування й реалізації маркетингової стратегії, сформувалася готовність до просування медичних послуг і товарів медичного призначення з урахуванням змін ринку охорони здоров'я, сучасних досягнень науково-технічного прогресу, зросла комунікативно-перцептивна компетентність. До того ж, застосування інноваційних, зокрема імітаційних, методів в освітньому процесі робить навчання студентів більш цікавим, насиченим, забезпечує

гармонійний розвиток особистості та індивідуальні творчі та дослідницькі здібності, виявляє ініціативність, наполегливість, створює конкурентне навчальне середовище. Перспективним напрямом подальших досліджень вбачаємо впровадження неімітаційних активних методів навчання для підготовки майбутніх магістрів медицини.

Використані джерела

1. Національна стратегія побудови нової системи охорони здоров'я в Україні на період 2015-2025 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL : <https://healthsag.org.ua>
2. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти (ESG). – К.: ТОВ "ЦС", 2015. – 32 с.
3. Кенней А.М. Посібник для тренерів з проведення просвітницьких занять із населенням щодо питань репродуктивного здоров'я і планування сім'ї // Авт. колектив Кенней А.М., Литвинова Т., Карбовська Н., Голоцван О. – 2009. – 133 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL : <http://tfh.jsi.com>
4. Крамаренко В.І. Управління персоналом фірми: Навчальний посібник / Під ред. Крамаренка В.І., Холода Б.І. – К.: ЦУЛ, 2003. – 272 с.
5. Сэндел Майкл. Что нельзя купить за деньги. Моральные ограничения свободного рынка. – М.: Издательство «Мани, Иванов и Фербер», 2013. – 256 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL : <http://www.management.com.ua>

References

1. National strategy for building a new health care system in Ukraine for the period 2015-2025 [Electronic resource]. - Access mode: URL: <https://healthsag.org.ua>
2. Standards and Recommendations on Quality Assurance in the European Higher Education Area (ESG). - K.: «CA», 2015. - 32 p.
3. Kenny A.M. A Manual for Trainers for Public Education Reports on Reproductive Health and Family Planning // Avt. the team of Kenny AM, Litvinova T., Karbovskaya N., Golotsvan O. - 2009. - 133 p. [Electronic resource]. - Access mode: URL: <http://tfh.jsi.com>
4. Kramarenko V.I. Human Resources Management: Training Manual / Ed. Kramarenko VI, Kholoda B.I. - K.: TsUL, 2003. - 272 p.
5. Sandell Michael. What can not be bought for money. Moral Restrictions on the Free Market M. : Publishing house "Mann, Ivanov and Ferber", 2013. - 256 p. [Electronic Resource]. - Access mode: URL: <http://www.management.com.ua>

Іванна Марчук, кандидат педагогічних наук, старший преподаватель кафедри філософії та соціальних наук Вінницького національного медичного університету ім. Н.І.Пирогова, г. Вінниця, Україна

ИМИТАЦИОННЫЕ МЕТОДЫ ФОРМИРОВАНИЯ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ МАГИСТРОВ МЕДИЦИНЫ

В статье охарактеризованы имитационные методы как эффективные инновационные методы, а также особенности их использования с целью формирования экономической компетентности будущих магистров медицины. Применение имитационных методов позволит упорядочить знания и факты, усовершенствовать умения будущих магистров медицины анализировать проблемы, вести диалог, прислушиваться к собеседникам, использовать в своей речи яркие образы, метафорические высказывания, приводить убедительные факты, принимать решения, формировать собственную точку зрения.

Ключевые слова: инновационное обучение; имитационные методы; стажировка с выполнением должностной роли; учебная ситуация; имитационный тренинг; разыгрывание ролей; игровое проектирование; дидактическая игра, экономическая компетентность, магистр медицины.

Ivanna Marchuk, Candidate of Pedagogical Sciences, Senior Lecturer at the Department of Philosophy and Social Sciences of the National Pirogov Memorial Medical University, Vinnytsya, Ukraine

IMITATION METHODS OF FORMING ECONOMIC COMPETENCE IN THE FUTURE MASTERS OF MEDICINE

The extremely high importance of knowledge, practical skills in becoming a medical specialist requires systematic, zealous, informative studying and practice. It is very important for medical university graduates to learn main point of economics and its professional interaction with medical services consumers.

The aim of our investigation is to characterize the structure of imitational methods as ones, which are modern and effective for learning material, and features of using following methods with the aim to form economic competence of future doctors of medicine.

Imitational methods increase the interest for learning among students, influence on students' abilities to communicate, think, understand actions, present reflection and act practically.

Specially organized learning activities with usage of imitational methods integrate important information from economic point of view to professional knowledge of medical university students. Imitational methods show the essence of their future profession, form professional qualities, become, so to say, polygon, where students are able to practice professional skills in conditions, that are similar to real life.

It becomes easier to order knowledge and facts, improve the future doctors' of medicine ability to analyze problems, build the dialogue, listen carefully, use more flowery sentences in their speeches, cite convincing facts, make decisions, form their own point of view, if to use imitational methods during their training sessions.

Keywords: innovative training; imitation methods; internship with the execution of an official role; educational situation; simulation training; playing roles; game design; didactic game, economic competence, master of medicine.